

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 11 kwietnia 2018 r. – Staatssecretaris van Financiën / CEVA Freight Holland BV

(Sprawa C-249/18)

(2018/C 276/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona przeciwna: CEVA Freight Holland BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 [z dnia 12 października 1992 r.] ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że po zaksięgowaniu [długu celnego] zgłaszający może jeszcze – powołując się na art. 147 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 [z dnia 2 lipca 1993 r.] ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾ – dokonać następczo wyboru innej, niższej ceny transakcyjnej przywożonych towarów, dążąc w ten sposób do obniżenia wysokości długu celnego?
- 2) a. Czy do celów stosowania art. 221 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 kwestia ustalenia chwili dokonania powiadomienia dłużnika stanowi zagadnienie z zakresu prawa Unii?
b. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2a: czy artykuł 221 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że rzucone powiadomienie powinno zostać doręczone dłużnikowi w terminie trzech lat od powstania długu celnego, czy też wystarczy, żeby w powyższym terminie powiadomienie takie zostało do dłużnika wysłane?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992, L 302, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 4, s. 307.

⁽²⁾ Dz.U. 1993, L 253, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 6, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland (Niderlandy) w dniu 12 kwietnia 2018 r. – Trace Sport / Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Sprawa C-251/18)

(2018/C 276/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Holland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Trace Sport.

Strona przeciwna: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie wykonawcze nr 501/2013 ⁽¹⁾ jest ważne w zakresie, w jakim dotyczy ono producenta-eksportera Kelani Cycles?

- 2) Czy rozporządzenie wykonawcze nr 501/2013 jest ważne w zakresie, w jakim dotyczy ono producenta-eksportera Creative Cycles?

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, Dz.U. 2013, L 153, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 13 kwietnia 2018 r. – M. Güler / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Sprawa C-257/18)

(2018/C 276/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: M. Güler

Druga strona postępowania: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obywatel turecki, który posiadał dostęp do legalnego rynku pracy w państwie członkowskim, uzyskał obywatelstwo tego państwa członkowskiego nie zrzekając się obywatelstwa tureckiego, a następnie dobrowolnie zrzekł się obywatelstwa przyjmujące państwa członkowskiego, a tym samym obywatelstwa Unii Europejskiej, może – powołując się na art. 6 decyzji 3/80 ⁽¹⁾ – uniknąć stosowania wobec niego warunku zamieszkiwania przewidzianego w ustawie TW ⁽²⁾?
- 2) Jeśli tak, to w którym momencie obywatel Turcji musi spełnić warunek nieposiadania obywatelstwa Unii Europejskiej, aby mógł się on powoływać na uprawnienia wynikające z art. 6 decyzji 3/80: już w momencie opuszczenia państwa przyjmującego czy też dopiero później, w momencie, w którym świadczenie, które miałyby zostać przeniesione, miałyby być wypłacone za granicą?
- 3) Czy art. 6 ust. 1 decyzji 3/80 należy zatem interpretować w ten sposób, że obywatelowi Turcji, który w momencie powrotu do Turcji posiadał jeszcze obywatelstwo państwa członkowskiego, ale zrzekł się go dobrowolnie w późniejszym momencie, nie można począwszy od tego późniejszego momentu odmówić uprawnienia do specjalnego świadczenia o charakterze nieskładkowym, które ma na celu zagwarantowanie wynagrodzenia minimalnego w oparciu o minimum socjalne tego państwa członkowskiego tylko z tego powodu, że zamieszkuje on w Turcji, nawet jeśli do czasu opuszczenia tego państwa członkowskiego nie mógł on ubiegać się o to specjalne świadczenie, ponieważ wtedy jeszcze nie były spełnione przesłanki jego przyznania?

⁽¹⁾ Decyzja nr 3/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin, Dz.U. 1983, C 110, s. 60.

⁽²⁾ Wet van 6 november 1986, houdende verlening van toeslagen tot het relevante sociaal minimum aan uitkeringsgerechtigden op grond van de Werkloosheidswet, de Ziekwet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (toeslagenwet) [ustawa o świadczeniach dodatkowych].